

ŠKOLSKÝ ČASOPIS ZSŠHSaO PRIEVIDZA

ŠTUDENT

OBČASNÍK

ČÍSLO 3

jún 2007

**VENOVANÉ
NAŠIM MATURANTOM**

Rozlúčka s maturujúcimi študentmi

25. máj 2007 bol v našej škole slávnostný, pretože sme poslednýkrát videli spolu všetky triedy našich maturantov. Ich veselé tváre, slávnostné oblečenie a hlavne hluk, ktorý od rána robili, dával na známosť, že sa blíži spoločná rozlúčka pri príležitosti odchodu na akademický týždeň. Súčasťou tohto stretnutia bol príhovor riaditeľa školy, ktorý medzi inými ocenenými odmenil aj Martina Čižnára za humánný čin - záchranu života. Po príhovore žiaci odovzdali kvety ako poďakovanie všetkým učiteľom školy a spoločne si zaspievali:

„Teraz je ten správny čas...“

K.Ď.

MATURITA 2007 **od 04-06-2007 do 08-06-2007**

Oslovili sme tohtoročných našich maturantov, keď stáli pred JAMOU LEVOVOU.

Zistili sme, že komisia skúšajúcich je veľmi milá, empatická a ústretová. Študenti sú nadšení aj menej naučení... Niektorí mali okno, boli aj takí, čo mali až „ozónovú dieru“ - všetko bolo vypálené...

Boli ☺, ale aj ☹. Veď si prečítajte!

Veronika Konžíková, 5.L

Pred nemčinou som mala obavy, otázka mi sadla a komisia bola veľmi milá.

SJL? Nemčina ma optimisticky naladila, ale bude záležať od šťastia.

Martinka G., 5.L

Pred nemčinou som bola zvedavá (och), niečo ako písomka ☺. Komisia bola milá, otázka mi sadla ☺: „Kultúra a umenie“.

SJL? To bude horšie, tá sa nedá tak obkecať ako nemčina. Uvidíme.

Veronika Hlaváčová, 5.L

SJL? Jój, bojím sa, všetko možné! Všetky otázky som sa učila, ale obavy mám, stresy sú..

Betka Hamarová, 5.L

NEJ? Ále, podcenila som otázku, veď som jednotkárka a chytila som dvojku. Komisia bola milá, keď som vošla dnu, pohľad na pána profesora Richtera a pani profesorku Stratenú ma upokojil, stres opadol... ☺

SJL? Ój, nie som na 100% pripravená. Obavy mám, ale dôležitý bude výber otázky. Spolieham sa, že mi pomôžu ☺. Mám teplotu...

Slávka, 5.K

Bojím sa, je mi zle, niečo ma tlačí na hrudi (mala tam priložený občiansky preukaz), je to strašné...

Katka Rusová, 5.K

Nebojím sa. Učila som sa. Len aby mi sadli otázky...☺

Keď vyšla... Veľmi dobre, komisia bola zvedavá, vtipná..., super.

Lukáško Šmelcer, 4.J

Otázky z odborných predmetov sadli. Obavy boli, ale v návale povinností som sa nemal čas báť. Horšie bude v piatok na SJL, tam nebude sranda.

Pavel Škríp, 4.J

Na odborné predmety som sa bál a myslel aj na jeseň (v júni????)

Komisia bola ústretová, pomohli začať. Horšie bude SJL a ANJ. Na tej SJL budem aspoň rozumieť, čo sa ma pýtajú, ale ANJ...

Katka Blašková, 2.O

Pred slovenčinou mi bolo strašne zle, veľmi som sa bála. Potom bolo výborne, nemalo to chybu, lepšie to nemohlo dopadnúť, všetko za jedna. Neľutujem ten čas, oplátilo sa učiť.

Nemenovaná XY, 2.O

Všetko mi je jedno, strach spravil svoje. Nevedela som sa vykoktať. Bolo horúco ☺, plakala som...

Janka, 2.O

Všetko som mala pomiešané, hotový guláš. Bola som zúfalá, že som nepovedala, čo som sa učila. Ach tie jazyky! Na odborných predmetoch som si bola úplne istá. Všetko som vedela.

Romanko Liktor, 2.S

Bol som úplne vymletý, krvný tlak 0/0 (tak sa to hovorí?). Postupne sa to začalo zlepšovať, nervozita opadla, potom sa to dalo... Prestal som sa báť. Ešte mám dva predmety. Uf!!!

Tomáško Hozlár, 2.S

Teraz som vyletel, teda vyšiel z triedy. Je tam veľmi teplo ☺, porota super, všetko som vedel, „nič ma neprekvapilo“ ☺. Ja mám hotové – myslím si, že som dobre urobil ☺.

Eubinko Mendel, 2.S

Aj keď mi otázka nesadla, stres opadol, keď som uvidel skúšajúcu komisiu, ktorá bola výborná (aj bude). Zachránili ma, hodili mi dobré koleso, preplával som a som tu ☺. Ešte dva predmety, potom si pôjdeme „frcnúť“ pivko a jedného frťana ☺.

Veľká vďaka za rozhovor. Prajeme vám, milí maturanti, všetko naj...! V.M.

Pozor na frťana, lebo zle dopadneš... ☺

Vyšiel opitý muž z krčmy a spadne do mláky.
Hneď sa postaví, odplúje si a hovorí: „Ach, ten mikrosprávok!“

Máte pravdu, milí maturanti, treba sa učiť... ☺

Od učenia ešte nikto nezomrel,
ale prečo riskovať...

Mama hovorí maturantovi, ktorý priniesol zlé vysvedčenie: „Počkaj, však ti otec dá, len nech bude triezvy...“

„Ako dopadla maturita? Aká to bola skúška? Hm, veľmi nábožná! Prečo nábožná? Profesor v čiernom, ja v čiernom. Keď mi profesor položil otázku, ja som sa prežehnal. Za chvíľu som odpovedal a profesor sa prežehnal...“

Naši bývalí študenti - maturanti

Písomne sme oslovili našich bývalých študentov - Ing. M.Fritzovú a A. Vlčka. Naši čerství maturanti im položili otázky, na ktoré odpovedali:

Ing. Martinka Fritzová

Pozdravujem čitateľov školského časopisu Študent. Volám sa Martina Fritzová a hneď na úvod musím upozorniť, že študentské časy mám už za sebou ☺. V súčasnosti pracujem na Mestskom úrade v Prievidzi, odbor vnútornej správy.

Máš za sebou 5-ročné štúdium na HA v Prievidzi, kde presne študuješ v súčasnosti?

Už som vyštudovala – Ekonomickú fakultu Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici – odbor Verejná ekonomika a správa, špecializácia Ekonomika a manažment územia.

Ako vnímaš HA s odstupom času a čo pozitívne si si preniesla z tejto školy do života?

Veľmi rada spomínam na niektorých učiteľov, predovšetkým na tých, s ktorými som sa stretávala počas celého štúdia. Vždy sa mi páčil prístup i výučba p. učiteľky *Katky Pernišovej*, osobne si i naďalej vážim učiteľky ekonomických predmetov – p. *Vaňovú a p. Tencerovú*, vyučujúce cudzích jazykov – p. učiteľku *Glendovú a Hutirovú* a s obdivným úsmevom spomínam i na večne aktívneho p. zástupcu *Herbuláka*. To sú pekné spomienky z takej ľudskej oblasti.

Čo sa školy týka, za čias môjho štúdia sme boli len druhý ročník „hotelákov“, takže v porovnaní s inými (už dlhšie existujúcimi) školami hotelového zamerania, sme samozrejme mali medzery. V tom čase sme prax zväčša absolvovali v bežných pohostinských zariadeniach tu v okolí mesta Prievidza. Nie je to zlá skúsenosť, ale od školy tohto zamerania som očakávala skúsenosti i zo zariadení vyššej kategórie. V danom období však ešte neboli vybudované kontakty na takej úrovni, ako sú dnes. Ďalším prekvapením bolo aj nenaplnené štúdium troch cudzích jazykov, s ktorým sme viacerí počítali. Na druhej strane musím pozitívne zhodnotiť snahu o neustále zlepšovanie slabých stránok a prispôsobovanie sa podmienkam trhu a trendov, čo je, podľa mňa, vidieť i počas Gastrodni.

A čo mi dala škola? Hm☺. Je pravda, že som si počas štúdia uvedomila, že som skôr študijný ako praktický typ☺ a skôr som sa „našla“ na vysokej škole ako „pri hrncoch“, ale tomu, kto má k takýmto veciam vzťah, hotelovú školu rada odporúčam. Vždy je to o tom, aké dary boli človeku nadelené a ak niekto nájde seba samého v tejto oblasti, nemôže svoj talent rozvíjať lepšie, ako na takejto škole. Myslím, že študenti majú v dnešných časoch skvelé možnosti, ako sa ďalej uplatniť v praxi. Kým iní stredoškoláci majú problém si cez leto privyrobiť, „hotelák“ tento problém nemá. Podobne je to aj s prácou v zahraničí. Ten kto je šikovný, vie sa všade veľmi dobre uchytiť. My máme výhodu, že zo školy vychádzame zdatní nielen vedomostne, ale i prakticky. V drvivej väčšine dajú firmy prednosť tomu, kto už za sebou nejakú prax má. Ak by ste išli do zahraničia za prácou v nejakom lepšom hoteli – komu myslíte že dajú prednosť? Gymnazistovi, či hotelierovi?:-) A popritom to vôbec nemusí znamenať, že svoj život skončíte pri „hrncoch“. Mne sa síce nepodarilo dostať na odbor cestovný ruch, ale počas štúdia na vysokej škole som absolvovala kurz kvalifikovaného sprievodcu cestovného ruchu a tiež som bývala a študovala niektoré predmety so študentmi tohto odboru a musím povedať, že počas vysokej školy už nikdy nie je dostatok času dohnať to, čo nám poskytlo naše päťročné štúdium. Poniektorí „CR-kári“ sa síce zúčastnili kurzu obsluhy, no nemožno to porovnať s úrovňou, ktorú sme počas 5 rokov získali my hotelieri. Myslím si, že kombinácia hotelová akadémia a cestovný ruch, je veľmi dobrá kombinácia pre šikovných ľudí a v ekonomike, kde stále väčší podiel na trhu obsadzuje sektor služieb – má „hotelák“ len a len výhodu a veľmi dobré východiskové predpoklady.

Na HA je vysoká dotácia hodín ekonomických predmetov, pomohli ti ekonomické predmety z HA na vysokej škole, pociťuješ z toho nejaké výhody?

Určite áno, mala som v porovnaní so študentmi z gymnázia aspoň nejaké základy, i keď so študentmi z obchodnej akadémie som sa samozrejme porovnávať nemohla.

Ako hodnotíš úroveň, resp. kvalitu vedomostí z týchto predmetov na HA?

Nuž,...:-))) odpoveď na túto otázku je myslím daná úrovňou a kvalitou záujmu zo strany študentov.

Myslím, že pre učiteľa by nebol problém podať k daným témam i odbornejší a hlbší výklad, pokiaľ by existoval záujem zo strany študentov. (resp. Nepochybujem o profesionalite učiteľov, ktorí tieto predmety vyučovali mňa a som si istá, že by nebol problém vysvetliť obsah látky i podrobnejšie alebo zaujímavejšie, ale ruku na srdce – trhali by ste sa vy, keby ste pred sebou mali 30 unudených tvárí...?)

Čo si vnímala ako svoju najväčšiu slabinu v štúdiu na fakulte?

Matiku?:-)..... Samozrejme, že matematiku.

Na HA je len malá dotácia matematiky, musela si venovať na vysokej škole viac času tomuto predmetu ako iní študenti?

Nepochybne viac, ale odvtedy tvrdím, že nie je nič, čo by človek nedosiahol, ak to skutočne chce! Môj víkend od štvrtku do nedele bol venovaný predovšetkým matike a nepodarilo sa mi ani zohnať učiteľa, takže som sa s ňou borila metódou „pokús – omyl“ podľa výsledkov uverejnených v závere zbierky, a to som sa často natrápila i zbytočne, lebo niektoré boli nesprávne☺. A k tomu počuť pána docenta Zimku rozprávať o limitách a deriváciách ako o šľahačke na tortičke, kým vy nemáte ani šajn o čom práve „točí“ – to je skutočne zážitok. Ale stálo to zato – skúšku som zvládla dokonca za jedna, a preto verím, že kto chce - zvládne☺.

Ktorý ročník, resp. predmet považuješ za najťažší v tvojom odbore?

V každom ročníku je niečo ťažké. V prváku matika, v druháku štatistika, v treťaku účto spolu s povinnou štátnicou z cudzieho jazyka, vo štvrtáku okrem všetkých skúšok aj štátnica z ekonómie, no a v poslednom záverečná štátnica. A viem, že teraz je povinná ešte aj bakalárska štátnica, takže náročnosť (ale i renomé školy) rastú ☺.

Predpokladám, že ako „hotelák“ si sa zúčastnila aj zahraničných praxí, podarilo sa ti ísť do zahraničia v rámci štúdia na vysokej škole, ponúka tvoja univerzita možnosť zahraničných stáží?

Mne sa počas hotelovej akadémie ešte nepodarilo ísť do zahraničia, keďže, ako som už spomenula, kontakty sa ešte len utvárali. Ani na vysokej škole som nebola, mňa to nikdy veľmi nelákalo, ale viem, že takýchto možností je dosť a v súčasnej dobe to už vôbec nie je problém. Existuje študentská organizácia AISEC a sú aj ďalšie ponuky a granty. Niektorí moji spolužiaci boli.

Aké máš podmienky na škole, internát, pripojenie na internet, strava...?

Podmienky boli a ešte asi aj sú trošku nevyhovujúce. My sme nemali žiadnu veľkú prestávku, hodiny boli 80 minútové a prestávky 10 minútové, takže pokiaľ v rozvrhu nebolo „okno“, ostal ledva čas si odskočiť na toaletu, nie sa ísť ešte niekam najesť☺ (resp. potajme spod lavice počas prednášky☺). Je tam sprevádzkovaný bufet, ale stoly nie sú. Na bývalej fakulte financií (teraz sú už obidve fakulty zlúčené) bol k dispozícii bufet aj so stolmi, stoličkami a teplou stravou. Ja som bývala na internáte, ktorý je od školy tak nad 30 minút cesty pešou chôdzou. Tam sa dali zakúpiť stravenky, ale stíhali sme zväčša len večere, aj to už len tie záverečné porcie☺. Časom ale boli zakúpené aspoň mikrovlnky, takže niečo sa zlepšilo. Inak bol na každom poschodí sporák alebo aspoň dvojplatnička.

S pripojením na internet je to asi najhoršie, resp. to študent postráda najviac. Časom sa sprístupnili na 4. poschodí internátu asi 3 počítače, ale boli problémy aj s kľúčmi, správcami, padaním systému, objednávaním, atď. Ale ako je to teraz neviem. Aj na škole sa to každým rokom snažili riešiť a niečo sa aj zlepšovalo, ale bol to problém, nakoľko študentov bolo a asi aj je veľmi veľa, tak nie vždy je možné si dovoliť nechať uvoľnenú triedu len pre surfovanie študentov. Myslím, že mnoho problémov vyplýva z kapacitnej ohraničenosti.

(Podmienky na škole sú vždy nevyhovujúce a vždy sa dajú zlepšovať, ale ako poznám manažment našej školy, treba uznať, že nad tým nezatvárajú oči a stále sa snažili i snažia niečo riešiť a vylepšovať.)

Neuvažovala si nad štúdiom v zahraničí, si spokojná s kvalitou slovenského školstva?

Neuvažovala. Nikdy ma to nelákalo. Konkurencia funguje aj v školstve, a tak ako stredné školy, aj vysoké musia bojovať o svoju existenciu a „klientelu“. Renomé, ktoré žiaci svojej školy šíria je najlepšou a najúčinnějšíou reklamou a ako každý iný trhový subjekt, aj škola musí plánovať svoje stratégie, taktiky, trhové segmenty a nástroje, ako svoje ciele dosiahnuť. Akreditačná komisia, prieskumy verejnej mienky, štatistické analýzy, nezávislé hodnotiace agentúry, štandardy Európskej únie – to sú všetko páky, ktoré škole neumožňujú ostať pozadu a nechať sa niesť „prúdom“. Preto si myslím, že nemusíme nutne chodiť do zahraničia, aby sme o sebe mohli povedať, že sme vzdelaní. Je dobré to skúsiť,

porovnať a odhaliť nedostatky, ktoré je potrebné riešiť, ale nemyslím si, že by v iných krajinách nemali tiež problémy, ktorým musia čeliť.

Máš predstavu ako zlepšiť kvalitu štúdia na tvojej univerzite?

Iste. Predstava by bola. Každý študent vie, zlepšenie akých podmienok by mu umožnilo štúdium uľahčiť. Ale nemyslím, že by to nevedel aj samotný manažment. Predstava je jedna vec a realita realizácie druhá. Ja sa nezvyknem veľmi zamýšľať nad vecami, o ktorých viem, že nie je v mojej moci ich zmeniť.

Kam sa budú uberať tvoje kroky po ukončení štúdia, kde vidíš svoje uplatnenie?

Už sa ubrali☺. Pracujem v oblasti, ktorú som vyštudovala a som spokojná.

V poslednej dobe je na našej škole „vychytávkou“, že začínajú vyučovať jej bývalí žiaci, možno by si si aj ty našla zamestnanie práve tu (smiech)?

Prečo nie?;-) Ale myslím, že by som sa v učiteľstve nenašla. Radšej doučujem individuálne.

Chcela by si odkázať niečo našim študentom?

Áno. Nebojte sa to skúsiť. Štúdiom nemáte čo stratiť – len získať! Tak veľa chuti a odvahy!

Ďakujem ti za venovaný čas, prajeme ti veľa úspechov do života a dúfame, že budeš šíriť dobré meno našej školy! Richard a Peter

Alojz Vlčko

Máš za sebou 5-ročné štúdium na HA v Prievidzi, kde presne študuješ v súčasnosti?

Študujem v Bratislave na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského. Môj odbor sa volá marketingová komunikácia.

Ako vnímaš HA s odstupom času a čo pozitívne si si preniesol z tejto školy do života?

Kalina je fajn škola. V porovnaní s inými strednými školami dáva človeku viac slobody a voľného času. Aj dnes si cením, že som mohol robiť popri

škole mnoho vecí a stíhať sa učiť. Kladne hodnotím najmä stretnutia s praxou a z toho plynúce skúsenosti. Hotelová akadémia pripraví absolventa aj na vysokú školu, alebo aj do praxe v odbore. Vie variť, plánovať veci do domácnosti omnoho lepšie ako rovesníci z iných odborov. A to je skutočne devíza na celý život... Rovnako je praktické, že absolvent ovláda dva cudzie jazyky, neraz mi to pomohlo. Na Kalinu sa vždy rád vraciam, je pre mňa symbolom mladosti.

Na HA je vysoká dotácia hodín ekonomických predmetov, pomohli ti ekonomické predmety z HA na vysokej škole, pociťuješ z toho nejaké výhody?

Samozrejme. Niektoré veci sme s pani Gáplovskou brali skutočne zodpovedne, prakticky na úrovni vysokej školy. Ak sme sa na VŠ rozprávali o manažmente, bol som v tom doma a učiť som sa nemusel. Aj vedomosti z marketingu, ktoré som mal v hlave zo strednej školy boli pre mňa dobrým odrazovým mostíkom.

Ako hodnotíš úroveň, resp. kvalitu vedomostí z týchto predmetov na HA?

Ako som spomenul, hodnotím ju pozitívne. Jedine účtovníctvo sa už v čase mojej maturity nebralo veľmi podrobne, skôr informatívne a to je cítiť. Asi by som si netrúfal čosi ísť účtovať bez riadneho zopakovania s niekým, kto tomu rozumie – a to som mal z účtovníctva vždy jednotku. Je mi však jasné, že sme neboli na obchodnej akadémii, čiže také účtovnícke vzdelanie sa od vyučovania toho predmetu ani neočakávalo.

Čo si vnímal ako svoju najväčšiu slabinu v štúdiu na fakulte?

Okrem iného sme mali aj predmet „literárne praktikum“, kde sme expresnou rýchlosťou prechádzali dejiny literatúry. Niektoré vedomosti tých, ktorí boli z gymnázií zjavne tie moje prevyšovali. Ale zvládol som to. Inak mi nejaké dispozície pre štúdium, ktoré som mal získať na strednej škole, ani nechýbali. Mojou slabou stránkou je asi skôr mnoho aktivít, ktorým sa popri škole venujem. Niekedy tak nemám čas na učenie a musím improvizovať...

Na HA je len malá dotácia matematiky, musel si venovať na vysokej škole viac času tomuto predmetu ako iní študenti?

Marketingová komunikácia je odbor kreatívny a s matematikou nemá nič spoločné. Preto sme takýto predmet nikdy nemali, teda mi vedomosti nechýbali. Asi som si teda dobre vybral. Aj prijímacie pohovory boli len o všeobecnom prehľade (teda bez matematiky) a talentovej skúške. Pokiaľ viem, tak ani spolužiaci, ktorí matematiku na VŠ majú, nemajú s ňou veľké problémy. Učiť sa musí asi každý...

Ktorý ročník, resp. predmet považuješ za najťažší v tvojom odbore?

Najťažší ročník? Ťažko povedať, sú asi dosť rovnocenne naplánované. Štvrtý, ktorý teraz končím je dosť ťažký, keby sa brali úplne všetky predmety poctivo, tak by som asi veľmi nestíhal. A najťažší predmet? Vraj „jazyk a štýl reklamy“ – skúšku mám o pár dní, tak zatiaľ neviem posúdiť, či bude skutočne najťažšia. Čerešničky boli aj predtým, napríklad „marketing“, alebo „public relations“ boli dosť obsiahle skúšky.

Predpokladám, že ako „hotelák“ si sa zúčastnil aj zahraničných praxí, podarilo sa ti ísť do zahraničia v rámci štúdia na vysokej škole, ponúka tvoja univerzita možnosť zahraničných stáží?

Ani ako hotelák som na stáži nebol. Uprednostnil som zážitky a skúsenosti zo Slovenska. Dodnes nebanujem. Robil som v Tatrách na Popradskom plese a v Kremnici v hoteli Golfer. Boli to cenné praktické aj jazykové skúsenosti. Na vysokej škole sa tiež do takýchto aktivít nezapájam. Naša katedra je dosť malá a prakticky nikto sa do zahraničných stáží nehrnie. Prakticky viem iba o jednom podobnom prípade. Spolužiaci skôr už pracujú na plný úväzok v agentúrach v Bratislave a do školy si už len odskočia. Náš odbor je aj o textovej kreativite – tú môže robiť v zahraničí skutočne len niekto, kto na to jazykovo má. Do zahraničia chodím však skoro každé leto na rôzne skautské a mládežnícke podujatia ako dobrovoľník. O využitie jazykov, ktoré som sa na hotelke naučil veru núdzu nemám.

Aké máš podmienky na škole, internát, pripojenie na internet, strava...?

Bratislava je veľké mesto a som už dnes rozhodnutý neusadiť sa tam. Je tam síce dobre, ale veľkomesto na človeka vplyva, dosť to cítim. Internáty sú rôznorodé. Ja bývam v rekonštruovanom bloku v izbe pre troch. Mám na izbe internet, záchody a sprchy sú pre celú chodbu. Nemôžem sa skutočne na nič sťažovať, okrem ceny samozrejme... Stravovanie je zabezpečené

v jedálni, obed alebo večera stoja 40 korún. Mnohí spolužiaci to nevyužívajú, čo skutočne nechápem. Veľkú slabinu vidím vo vybavení školy. Na našej katedre máme strašne málo potrebnej techniky. I tá, ktorá sa kúpila, bola odcudzená. Napríklad predmet „videoreklama“ sa učí so storočným VHS prehrávačom a čiernobielym televízorom, to komentár skutočne nepotrebuje.

Neuvažoval si nad štúdiom v zahraničí, si spokojný s kvalitou slovenského školstva?

Slovenské školstvo by isto potrebovalo zmenu. Nie v spoplatnení. Skôr v kontrole pedagógov i študentov. Ak predmet berie pedagóg nepoctivo, hodiny „odpadajú“, potom niet divu, že ani študenti na ne nechodia. Veď v mnohých prípadoch sa na nich nič nové nedozvedia. Veľa sa u nás necháva na samoštúdium, i keď čas dané témy odprednášať by bol. Ako posledné spomeniem aj to, že moji pedagógovia strašne málo publikujú. Prednášajú dvadsať rokov staré názory. V našom dynamickom odbore to je neúnosný stav. A zahraničie? Chcel som si dať budúci semester v Rakúsku, ale akosi som na to zabudol. Každopádne študijné pobyty veľmi uznávam.

Máš predstavu ako zlepšiť kvalitu štúdia na tvojej univerzite?

Ako som spomenul – prísna kontrola by určite pomohla. Ak sa v škole nič nedeje, nikto tam rád nechodí. Ak by si mali študenti u nás platiť za úroveň, ktorá tam dlhodobo je, asi by sa vzbúrili. Určite by museli pedagógovia venovať príprave na hodinu a svojej odbornosti viac pozornosti. V zásade sa ale nestotožňujem s názorom, že spoplatnenie by čosi vyriešilo. Kontrolu, inšpekcie, podrobné skúmanie výučby sa dá robiť aj teraz. Pomohlo by samozrejme aj zdokonalenie materiálneho a technického vybavenia.

Kam sa budú uberať tvoje kroky po ukončení štúdia, kde vidíš svoje uplatnenie?

Vrátim sa do Prievidze a skúsím sa zamestnať. Podľa možností v odbore, ktorý som študoval: v reklamnej agentúre, na marketingovom oddelení, médiách... Napadlo mi aj vrátiť sa k hotelierstvu napríklad na pozíciu prevádzkara. Veď uvidíme.

V poslednej dobe je na našej škole „vychytávkou“, že začínajú vyučovať jej bývalí žiaci, možno by si si aj ty našiel zamestnanie práve tu (smiech)?

A viete, že už aj o tom som uvažoval. Najmä po tom, čo som počul, že sa má niektorý nový odbor zamerať na marketing. Ak by bola taká príležitosť, asi by som do toho išiel.

Chcel by si odkázať niečo našim študentom?

Hotelová akadémia je skvelá škola, berte ju poctivo a nemusíte sa báť budúcnosti. Nevynechávajte zbytočne hodiny, učte sa priebežne a pozorne počúvajte. Tak si veľa zapamätáte a nemusíte sa doma učiť. Nemyslite si tiež, že nič neviete. V dnešnej dobe sú vaše vedomosti porovnateľné s gymnazistami a v mnohých prípadoch ešte lepšie. To sa týka najmä cudzích jazykov. Niekedy gymnazista nevie konverzovať ani zďaleka tak dobre, ako absolvent hotelky. A ak sa hlásite na vysoké školy, verte si. Jediné, čo beriete na prijímačkách, je úspech. Zdravé sebavedomie pomohlo aj mne. Určite neakceptujte názor, že ak sa niekto z hotelky dostane na VŠ, tak je to skôr výnimočné. Myslím si, že to je niečo úplne normálne.

Ďakujem ti za venovaný čas, prajeme ti veľa úspechov do života, veľa šťastia na štátniciach a dúfame, že budeš šíriť dobré meno našej školy.

Otázky zozbierali: *Richard Solárik a Peter Krajčovič*, chlapi, ktorí už niečo dokázali. Stali sa... – veď si prečítajte: ☺

...Vít'azi SOČ-ky

Stredoškolská odborná činnosť má už svoju dlhoročnú tradíciu. Tradične sa do nej zapájajú aj študenti našej školy a tento rok bol pre nich mimoriadne úspešný. Prebojovať sa školským, regionálnym, krajským kolom až do celoštátneho, sa podarilo žiakom **5. L HA Petrovi Krajčovičovi a Richardovi Solárikovi**, ktorí **5. mája 2007** v Nových Zámkoch prebrali ocenenie najvyššie - **Diplom za 1. miesto**. Blahoželáme!

K.Ď.

Vít'azi nám napísali:

Naša cesta za úspechom

V dňoch od 3. – 5. mája 2007 sa uskutočnila v Nových Zámkoch celoštátna prehliadka SOČ. V tejto súťaži sme sa zúčastnili aj my Peter Krajčovič a Richard Solárik z 5. L triedy. Súťažili sme v odbore ekonomika a riadenie. V konkurencii šiestnástich prác z ôsmich krajov sme sa umiestnili na 1. mieste a stali sme sa tak celoslovenskými majstrami v tomto odbore.

Cesta za úspechom nebola ale vôbec jednoduchá. Základom bolo uspieť v školskom kole v konkurencii ostatných maturitných prác. Ďalším krokom bolo regionálne kolo, ktoré sa uskutočnilo v Bánovciach nad Bebravou. Úroveň a kvalita prác bola veľmi dobrá a do ďalších kôl sme postúpili až z druhého miesta. Ďalšie kolo SOČ, tento raz už krajské, usporiadala SPŠ Stará Turá v dňoch od 19. – 20. apríla 2007. Musíme priznať, že konkurenčné práce z Trenčianskeho kraja mali vysokú úroveň. Štvorčlenná komisia bola nekompromisná a pri obhajobe sme sa poriadne zapotili. Na komisiu pravdepodobne zapôsobila aj naša prepracovaná prezentácia, pretože do celoštátneho kola SOČ sme postúpili z 1. miesta!

Mesto Nové Zámky usporiadalo slovenské kolo SOČ po prvýkrát a pripravili trojdňový program, ktorý sa niesol v znamení obhajob. V každom odbore súťažili dve najlepšie práce z kraja, to znamená, že v našom odbore súťažilo šesťnásť prác, ktoré charakterizovala kvalita a vysoká úroveň prezentácii, či webových stránok. Atmosféra počas obhajob bola uvoľnená a veľmi príjemná. Po samotných obhajobách sa uskutočnila diskusia, kde sme pripomienkovali svoje výhrady, ale aj diskutovali o možných korektúrach do budúcnosti v rámci SOČ.

Vyhlasovanie výsledkov prebiehalo v miestnom Dome kultúry, súťažiaci boli plní napätia a očakávaní. Keď sme počuli svoje mená na prvom mieste, zostali sme veľmi milo prekvapení. Práca, na ktorej sme tvrdo pracovali počas polroka, bola maximálne docenená, osobne nás teší, že projekt, ktorý sme vypracovali vysoko ocenili aj naši spolusúťažiaci. Opojení úspechom sme sa vrátili späť do Prievidze a do školy, kde nás teraz čakajú maturity a prijímačky na vysoké školy. Zvlášť by sme chceli vysloviť poďakovanie našej triednej prof. inžinierke Gabike Čertíkovej, ktorá bola našou konzultantkou, ale aj našou morálnou oporou. Na záver snáď len malý odkaz mladším spolužiakom. Vaše práce vychádzajú z vašich skúseností a z reality, práve preto, môžu mať veľký úspech na podobných súťažiach!

Peter Krajčovič a Richard Solárik

Ach tá maturita...

Zlaté časy pominuli, znovu je tu čas maturít!
Je to čas, ktorý prebúda pocity smútku a radosti, zúfalstva
i nadšenia v nás.

No niekedy prinášajú plač i smiech...

Komisia nás ťažkou otázkou zaskočí
a srdce nám od panického strachu podskočí.

A však potom budem kvákať,
od radosti budem skákať.

Ako čerství maturanti vstupujeme do života,
aj keď síce s obavami, aká čaká nás robota.

Čo sa s nami bude diať?

V starobe sa budeme tomu smiať
a s radosťou na našu krásnu mladosť spomínať.

Znovu už prišiel ten čas,

keď školský rok sa končí zas.

Školské lavice už neprijmu nás
a smútok za Kalinou zostáva v nás.

A len spomienky v nás zostanú,
keď naši čerství maturanti vysvedčenie dostanú...

Naším maturantom z lásky pripravili a potrápili sa: V.I.P. z 2.L HA
(D.G., S.M., B.M., M.B., J.J.)

*Maturita, to je krása,
teším sa na ňu ... ☺*

Lukáš Jurenka, 2.L

*Už je tu zas ten čas,
keď pot a krv leje sa z nás... ☺*

Vahe Grigorijan, 2.L

Príde chemikárka do triedy a povie žiakom:

„Len si pekne sadnite, zavrite oči a ja vám zatiaľ pustím plyn!“

Prečo chodiť do školy? Svačinu môžem zožrať doma.

Jožko, koľko druhov opíc poznáš? Ani jeden, pani učiteľka, ja som abstinent.

Ocko, vieš sa podpísať aj potme?

Jasné!

Aj do žiackej knižky???

O štvrtej hodine ráno zvoní telefón u pána profesora. Pán profesor to zdvihne a tam sa ozve: „Spíš?“

„Spím!“- odpovie profesor.

„No a my sa ešte učíme!!!!“ ☹

„Váš syn študuje na univerzite? Čo z neho bude, keď skončí?“- pýta sa susedka.

„Obávam sa, že dôchodca!“- odpovie mama.

Váš syn sa mi za chrbtom smial rovno do očí....:-)☺

„Aká je najnovšia hnacia sila?“

„Protekcia, pán profesor!“☺

* * *

Školský časopis pripravili:

Richard Solárik, 5.L

Peter Krajčovič, 5.L

študenti z 2.L HA

Združená stredná škola hotelových služieb a obchodu
Nábr. J. Kalinčiaka č. 1, 971 01 Prievidza.

www.kalina.sk, email: redakcia_student@kalina.sk